

ONS APOSTOLISCH LEVEN REVITALISEREN:

PRIORITEITEN VOOR DE HERSTRUCTURERING
MET HET OOG OP DE ZENDING

Getuigen van de Verlosser

Solidair voor de zending naar een verwonde wereld

2016-2022

ONS APOSTOLISCH LEVEN REVITALISEREN:

*Prioriteiten voor de herstructurering
met het oog op de zending*

**Communicanda 1
2016 - 2022**

GETUIGEN VAN DE VERLOSSER:

Solidair voor de zending naar een verwonde wereld

(Rome, 9 november 2017)

INHOUD

Inleiding	Ons ' <i>Apostolisch Leven</i> ' leven als profetische getuigen in en voor een verwonde wereld
Deel I	Het herstructureringsproces
Deel II	Prioriteiten <i>Missionaire prioriteiten</i> <i>Apostolische prioriteiten</i> <i>Fundamentele prioriteiten</i>
Deel III	Criteria <i>Criteria voor het apostolisch en herstructure- ringsplan van de conferenties</i> <i>Criteria voor het proces van herstructurering en herschikking van de congregatie</i>
Deel IV	Commissie van de Conferentie voor het apostolisch en herstructureringsplan
Ten slotte	Als één missionair lichaam de toekomst met hoop omarmen

JEZUS VERSCHIJNT AAN ZIJN LEERLINGEN: *“Jullie zijn mijn getuigen”*

Terwijl zij dit aan het vertellen waren, stond Hij opeens in hun midden. “Vrede!” zei Hij tegen hen. In hun opwinding en hun schrik dachten ze dat ze een geest zagen. “Waarom zijn jullie zo in de war?” vroeg Hij. “Waarom die twijfel in je hart? Bekijk mijn handen en mijn voeten maar, Ik ben het zelf. Betast Me en je zult het zien.” Nadat Hij dat gezegd had, liet Hij hun zijn handen en voeten zien.

Toen opende Hij hun verstand om de Schriften te begrijpen. Hij zei: “Er staat geschreven dat de Messias zou lijden en op de derde dag uit de doden zou opstaan, en dat in zijn naam de bekering zou worden verkondigd aan alle volken, tot vergeving van zonden. Jullie zullen hiervan getuigen, te beginnen in Jeruzalem. Ik zend jullie wat mijn Vader heeft beloofd. Jullie moeten in de stad blijven totdat je wordt toegerust met kracht van boven.”

(Lucas 24, 31-40, 45-49)

INLEIDING

ONS 'APOSTOLISCH LEVEN' LEVEN ALS PROFETISCHE GETUIGEN IN EN VOOR EEN VERWONDE WERELD

1. Het 25ste generaal kapittel heeft elke medebroeder en de gehele congregatie voor een belangrijke uitdaging gesteld: wij zijn geroepen om “Getuigen van de Verlosser: solidair voor de zending naar een verwonde wereld” te zijn. In het centrum van deze uitdaging, die ons thema voor het sexennium is, staat de oproep om te *getuigen*, solidair met elkaar en met de armen. Wij kiezen ervoor deze oproep te beantwoorden vanwege onze keuze om Jezus na te volgen. Dientengevolge is het onmogelijk om in deze verwonde wereld profetische getuigen van de Verlosser te worden zonder ons gehele redemptoristische apostolische leven, ons “zijn” en onze identiteit als redemptoristen-missionarissen te vernieuwen en te revitaliseren.
2. De eerste wijze waarop wij als toegewijde religieuzen van de Verlosser getuigen, bestaat erin, onze eigen persoonlijke geschiedenis te lezen en te aanvaarden als een verhaal van overvloedige verlossing. Gods roep heeft elk van onze levens gemaakt tot een diepzinnig teken van de goddelijke kenosis (ontlediging) waardoor God de hele wereld opgeroepen heeft zich voor zijn liefde te openen. Zoals Jezus zijn oog liefdevol op de rijke man richtte en deze opriep hem te volgen (Mc. 10,21), kunnen wij ons de dag herinneren waarop onze Verlosser zijn oog op ons richtte, van ons ging houden en ons opriep alles te verlaten en hem te volgen. Zonder te blijven stilstaan bij ons verleden, zonder onze beweegredenen te onderzoeken of over onze tegenwoordige situatie te oordelen, heeft Jezus ons verwelkomd helemaal zoals wij zijn, met onze zonden en onze deugden. Hij heeft ons uitgenodigd om in de wereld van vandaag zijn leerlingen en zijn begeleiders te

worden en zo te getuigen van de mens geworden Liefde Gods die allen vrij aangeboden is.

3. Als wij onze eigen persoonlijke geschiedenis als een concrete uitdrukking van verlossing aanvaarden, beginnen wij ons eigen leven te lezen en te verstaan in het licht van het mysterie van Pasen. In iedere redemptoristen-missionaris, en inderdaad, in de gehele congregatie, is er de diepe ervaring en herinnering van *overvloedige* verlossing. Zoals de leerlingen op weg naar Emmaüs moeten wij deze ervaring herontdekken en in het middelpunt van ons persoonlijke leven en onze congregatie plaatsen, opdat ons hart in ons moge branden (Lc. 24,32). Paus Franciscus benadrukt dat de vreugde van het Evangelie, als wij Jezus als onze Verlosser ontmoeten, ons hart en ons leven vervult (EG 1). Dan getuigen wij als toegewijde religieuzen van deze vreugde in onze “verwonde wereld”. Zo beginnen wij aan een “nieuw hoofdstuk van evangelisatie, gekenmerkt door deze vreugde”.
4. Wij weten dat deze wereld ten diepste is verwond. Echter, onze ervaring van persoonlijke en gemeenschappelijke verlossing bevoedigt ons om deze verwonde wereld niet te zien als een dreiging of bedreiging, maar als door God bemind – “Zoveel immers heeft God van de wereld gehouden, dat Hij zijn eniggeboren Zoon heeft geschonken” (Joh. 3,16). In het verhaal van de ontmoeting tussen Jezus en Nicodemus begint Jezus de leraar te onderwijzen over de daadwerkelijke betekenis van verlossing en eeuwig leven – wat het betekent om opnieuw te worden geboren uit water en de Geest. Heden nodigt Jezus ons uit tot dezelfde vernieuwing van ons zijn en om oplettend te luisteren naar de verwonde wereld, opdat ons gehele *apostolische leven* zal worden gerevitaliseerd: als individuen, als gemeenschappen en als een congregatie. De Verlosser roept ons op om terug te keren naar de bronnen van dit nieuwe leven – voor ons, het Evangelie en ons stich-

tingscharisma – opdat wij geleid mogen worden door de Geest, de Heer van de geschiedenis.

5. Geleid door de Geest van Jezus kunnen wij de “tekenen des tijds” lezen en ons charisma leven met creatieve trouw om op de nieuwe tegenwoordige uitdagingen te kunnen antwoorden. Om profetische getuigen van de Verlosser te zijn, moeten wij, zoals Nicodemus, zoals St. Alfonsus en zo vele van onze gezegende medebroeders, naar buiten gaan om de Heer daar te ontmoeten waar hij vandaag kan worden gevonden. Wij moeten hem ontmoeten, precies zoals wij zijn, met onze angsten, onzekerheden, hoop en dromen, vol vertrouwen dat ons missionaire charisma, geboren uit de Geest en geconcretiseerd in de stichting van de congregatie, vanaf ons begin tot het huidige moment geïncarneerd blijft worden in iedere medebroeder.
6. De Geest blijft ons ook heden leiden. Geleid door deze Geest heeft het 25ste generaal kapittel de situatie van de congregatie zorgvuldig overdacht. Wij hebben naar vele bronnen geluisterd en er kritisch naar gekeken, inclusief de deelname van de overweldigende meerderheid van de medebroeders aan het proces. De capitularissen durfden het hoofd te bieden aan de uitdagingen waarvoor onze zending tot evangelisatie zich gesteld ziet, het voorbeeld van Jezus Christus, de Verlosser navolgend, door Gods woord aan de armen te verkondigen (Const. 2). Het 25ste generaal kapittel is ervan overtuigd dat de congregatie dit proces van onderscheiding moet voortzetten, oplettend op de wonden van de wereld, opdat God ons toegewijde *apostolische leven* kan vernieuwen en revitaliseren (*Boodschap van het kapittel aan de congregatie, 2-4*).
7. De in Pattaya, Thailand, bijeengekomen capitularissen hebben veel belangrijke besluiten genomen. In deze *Communicanda* wil het generaal bestuur twee besluiten behandelen waarvan wij ge-

loven dat zij fundamenteel zijn om tot de vernieuwing en revitalisering te kunnen komen, die vandaag en voor de toekomst zo belangrijk zijn:

- a. Het proces van herstructurering met al zijn implicaties voort te zetten (Besluit 1);
 - b. Criteria voor apostolische werkzaamheden op te stellen, zodat elke conferentie een te implementeren apostolisch plan zal opstellen (Besluit 5).
8. Wij moedigen iedere medebroeder en gemeenschap aan deze *Communicanda* te lezen en te bestuderen, vragend om leiding van de Geest en de moed van St. Alfonsus om Jezus de Verlosser na te volgen.

Jezus sprak tot zijn leerlingen: "Ik ben de ware wijnstok en mijn Vader is de wijngaardenier. Als een van mijn ranken geen vrucht draagt, snoeit Hij die weg. En als een rank wel vrucht draagt, snoeit Hij die bij, zodat ze gezuiverd wordt en nog rijkelijker vrucht draagt. Jullie zijn al gezuiverd door het woord dat Ik jullie verkondigd heb. Laten we met elkaar verbonden blijven, jullie en Ik." (Joh. 15,1-4)

Deel I: HET HERSTRUCTURERINGSPROCES

Het Generaal Bestuur zal in afstemming met de coördinatoren van de conferenties en de eenheden van de congregatie, het proces van herstructurering voor de missie met al haar implicaties voortzetten. Dit proces zal alle eenheden van de congregatie betreffen. Speciale aandacht wordt gegeven aan GS 088. (Besluit 1, 25ste Generaal Kapittel, 2016).

9. Wat betekent het om het proces van herstructurering vandaag de dag voort te zetten? Het kapittel beseftte dat het bewustzijn van vele medebroeders nog niet doordrongen is geraakt van de geest van herstructurering. Velen geloven dat “herstructurering” een proces van reorganisatie of herschikking is, dat nodig is vanwege afname in de vergrijzende provincies in Europa en Noord-Amerika en in enkele vergrijzende provincies in geseculariseerde maatschappijen in de andere conferenties. Anderen echter verstaan herstructurering als een proces tot herverdeling van personeel en resources over de congregatie. Helaas hebben vele medebroeders nog niet begrepen dat een ware herstructurering van de congregatie ieder van ons moet aangaan, iedere gemeenschap en iedere (v)provincie en regio.
10. Elk van deze opvattingen houdt een gedeeltelijk begrip van het herstructureringsproces in – maar geen daarvan drukt de volledige en diepere betekenis van herstructurering voor zending uit, die het 24ste generaal kapittel in 2009 daaraan heeft toegekend. Herstructurering is vooral een kwestie van persoonlijke en gemeenschappelijke bekering, opdat wij meer ten volle ons *apostolisch leven* kunnen leven om vandaag de dag effectiever van de Verlosser te kunnen getuigen.
11. Wij leven op een kritiek moment van veranderende tijden. Overal zijn er tekenen van deze verandering, zowel in de burgerlijke en

politieke maatschappij als ook in de Kerk. Tot deze “tekenen” in de maatschappij behoren de opkomst van fundamentalisme en de toename van de secularisering, de massale volksverhuizingen in nooit eerder geziene omvang, de overgang van een voornamelijk agrarische maatschappij naar een nieuwe stedelijke maatschappij, de afbraak van traditionele gezinnen, gemeenschappen en hun waarden, de aanwijzingen voor drastische veranderingen van ons klimaat en het milieu, de dreiging van oorlog en geweld, globalisering en universele toegang tot internet. Dit zijn slechts enkele voorbeelden. Dit is geen uitputtende lijst.

12. Tegelijkertijd hebben de verkiezing van Paus Franciscus, zijn leer en de recente synodes over nieuwe evangelisatie en het gezin duidelijk aangegeven dat de Kerk zich met deze nieuwe werkelijkheid moet bezighouden. Paus Franciscus heeft een duidelijke focus gericht op barmhartigheid en vreugde, op het scheppen en voeden van een cultuur van ontmoeting en dialoog, op begeleiding en onderscheiding en op insluiting. Paus Franciscus heeft de armen en de verlatenen opnieuw in het middelpunt van de zending van de Kerk geplaatst. Hij heeft alle christenen opgeroepen tot deelname aan de zending van de *naar buiten tredende Kerk*, die naar de randen gaat – geografisch, maar ook existentieel. Hij leert dat wij niet alleen als apostelen zijn gezonden, maar in eerste instantie als *missionarissen-leerlingen*. Dit is een oproep tot bekering – een oproep om ons verstaan van evangelisatie, van zending, van gemeenschap en van solidariteit te herstructureren.
13. Het verstaan van het herstructureringsproces voor de zending als een proces van voortdurende bekering – als personen en als gemeenschap - betekent dat wij onszelf moeten openen voor de nieuwheid van de Geest. Het is een oproep van de Verlosser ons in het proces van uittocht uit de ons bekende werelden en comfortzones te laten leiden door de Geest, zodat de Verlosser ons

kan onderdompelen in de verwonde wereld waarvan God zo zeer houdt.

14. In deze nieuwe situatie en context zijn traditionele denkwijzen en methodes van missionair werk niet meer zo effectief als zij waren. Daadwerkelijk hebben wij in de voorbereiding op het generaal kapittel van vele medebroeders gehoord die de dienst die zij verrichten, niet als werkelijk “missionair” ervaren. Zij hebben frustratie uitgesproken over de moeilijkheid die zij ervaren bij het verlaten van traditionele verplichtingen om nieuwe missionaire initiatieven te zoeken die beter antwoorden op de noden van de huidige wereld – anders gezegd, zij willen de constituties vandaag de dag werkelijk leven (zie in het bijzonder Const. 15).
15. Het 25ste generaal kapittel heeft besloten “het herstructureringsproces voor zending met al zijn implicaties voort te zetten. Dit proces zal alle eenheden van de congregatie betreffen” (Besluit 1). Dit besluit bevestigt dat dit proces er niet alleen voor enkele eenheden is, op de eerste plaats die in het Noorden en in het Westen. Het vraagt om actieve inzet van elke medebroeder, iedere gemeenschap en alle eenheden.
16. Dit lopende herstructureringsproces moet op vele niveaus plaatsvinden, om te beginnen bij de door de Geest geleide bekering en openheid van iedere medebroeder en iedere gemeenschap. Het moet ook iedere eenheid in de noodzakelijke interne herstructurering aangaan, bij de herziening en vernieuwing van haar apostolische prioriteiten en haar verplichtingen in het dienstwerk evenals haar gemeenschapsleven en vormingsproces. Herstructurering moet ook plaatsvinden tussen (v)provincies en regio’s, leidend tot meer solidariteit en samenwerking, aan de uitgangspunten uitvoering gevend die de afgelopen twee generale kapittel hebben aanvaard. Dit zal een herschikking van de provincies, viceprovincies en regio’s van de congregatie inhouden. Dit her-

structureringsproces moet steeds de zending van de congregatie dienen, evenals de behoeften van de medebroeders.

17. Tegelijkertijd moet het proces van herstructurering iedere conferentie aangaan, zodra zij haar prioriteiten voor het apostolaat en haar apostolisch plan vaststelt en aangezien zij de zending niet alleen binnen haar geografisch domein, maar ook wereldwijd dient. Alleen al de massale migratie van hele volkeren vergt dat herstructurering ook tussen conferenties plaatsvindt. Zorg voor redemptoristische presentie en zending in Europa en Noord-Amerika brengt ook de behoefte aan interconferentiële samenwerking en herstructurering voor het voetlicht.
18. Dit proces zal tevens serieuze reflectie vergen op hoe een herstructurering van het generaal bestuur en de instituties van de congregatie waarvoor het generaal bestuur verantwoordelijk is, kan worden ondersteund: de Academia Alphonsiana, het Historisch Instituut, het Collegio Maggiore, het Casa Sant'Alfonso.
19. Als een proces van voortdurende bekering is herstructurering gericht op de hoop van onze constituties (cf. 41, 17, 107) dat ons *apostolische leven* zal worden vernieuwd en gerevitaliseerd in elke generatie van redemptoristen-missionarissen: geleid door de Geest, "Christus de Verlosser navolgend met van vreugde vervulde harten" (Const. 20), de liefde van God de Vader verkondigend (Const. 6).
20. Zeker, dit proces zal een herschikking van (v)provincies, regio's en missies inhouden, zowel intern als met andere eenheden. Het zal ook een herverdeling van personeel en hulpbronnen vergen in een geest van missionaire solidariteit. Het proces moet op de reële zorgen van afname gericht zijn en bijzondere aandacht besteden aan de zorg voor onze senioren en bejaarde medebroeders. Wij zullen verderop in deze *Communicanda* kort op deze dimen-

sies van het herstructureringsproces terugkomen. Eerst is het echter belangrijk te benadrukken dat herstructurering er voor de zending is. In deze geest behandelen wij de kwestie van onze apostolische prioriteiten en de planning van het apostolaat.

Wanneer de heilige Geest over jullie komt, zullen jullie kracht ontvangen en mijn getuigen zijn in Jeruzalem, in heel Judea en Samaria, en tot het uiteinde van de aarde. (Hand. 1,8)

Deel II: **PRIORITEITEN**

21. Met de invoering van conferenties door het 24ste generaal kapittel en de aangereikte herstructureringsprincipes volgend, werd elke conferentie gevraagd zorgvuldig degenen te bepalen tot wie wij gezonden zijn om “overvloedige verlossing” te verkondigen. Nadat degenen tot wie wij gezonden zijn, geïdentificeerd waren, werd elke conferentie gevraagd om apostolische prioriteiten voor haar specifieke situatie te formuleren. Deze inspanning van de conferenties heeft het besluit van het 25ste generaal kapittel om het herstructureringsproces voort te zetten, sterk beïnvloed.
22. In de loop van onze geschiedenis hebben wij, volgens verschillende tradities, culturen en talen, verschillende begrippen gebruikt, als wij onze apostolische, pastorale of missionaire prioriteiten bediscussieerd hebben. Om een gemeenschappelijk verstaan in de congregatie te ontwikkelen, is het belangrijk om te verhelderen wat wij bedoelen met deze begrippen die wij vaak uitwisselbaar gebruiken.
23. In deze Communicanda:
- refereren “**missionaire prioriteiten**” aan degenen tot *wie* wij gezonden zijn ofwel *geprefereerde ontvangers van onze zending* – de meest verlatenen en de armen.
 - refereren “**apostolische prioriteiten**” aan ons missionaire werk en dienstwerken – *wat wij doen* om degenen te dienen tot wie wij gezonden zijn.
 - bepaalt het “**apostolisch plan**” aan welke dienstwerken prioriteit dient te worden gegeven en *hoe* die uit te voeren zijn, en geeft het aan *waar* deze dienstwerken hun plaats zullen krijgen.

24. Wij beleven dit historische moment van de verandering der tijden als leden van de menselijke familie, als christelijke missionarissen-leerlingen van Jezus en als redemptoristen-missionarissen die in de geest van St. Alfonsus doorgaan de Verlosser na te volgen “als helpers, begeleiders en dienaren in het grote werk van de Verlossing” (Const. 2). Heden misschien meer dan ooit is het noodzakelijk dat wij concrete beslissingen nemen en keuzes maken over hoe wij door de Verlosser in de kracht van de heilige Geest geroepen zijn om onze missionaire energie in te zetten. Precies om deze reden spreken de constituties en statuten tot ons over prioriteiten en criteria in de evaluatie van onze missionaire trouw (Const. 17-19, 107-108).
25. Het 19de generaal kapittel in 1979 drong er op aan dat iedere (v)provincie en regio zou beginnen met een proces van onderscheiding om de apostolische prioriteiten vast te stellen die leidend zouden zijn voor hun apostolische plannen. Daarop volgende generale kapitels kwamen regelmatig op deze vraag terug, ingaande op de prioriteit van uitdrukkelijke verkondiging en op de oproep om de armen te evangeliseren en door hen te worden geëvangéliseerd. De “apostolische prioriteiten” van elke (v)provincie en regio behoeften de goedkeuring van het generaal bestuur en werden een focus van de visitaties van de eenheden door het generaal bestuur. Generale kapitels herinnerden de congregatie er aan dat deze prioriteiten regelmatig moeten worden herzien door de (v)provinciale kapitels en aangepast / geactualiseerd, voor zover nodig om tegemoet te komen aan gewijzigde omstandigheden (Const. 17).
26. Helaas heerste er in de congregatie een algemeen gebrek aan duidelijkheid wat betreft de aard en functie van dergelijke prioriteiten. Vele eenheden hebben een lijst van hun belangrijkste dienstwerken opgesteld en deze als hun “apostolische prioriteiten” aangewezen. Sommige eenheden hebben elke provinciale

verplichting in hun apostolische prioriteiten opgenomen – inclusief vorming en bevordering van roeping! Als alles als prioriteit wordt aangewezen, zijn er geen echte prioriteiten die criteria bieden voor de moeilijke beslissingen en keuzes die wij te maken oproepen zijn! Velen van ons herinneren zich aan de verdeeldheid brengende discussies over ons congregationele engagement voor de materieel armen en de spiritueel verlatenen. Andere discussies focusseerden op de prioriteit van het preken van volkmissies als *het* charisma en de enige ware prioriteit van de congregatie.

27. Het 25ste generaal kapittel is wederom op deze vraag teruggekomen en heeft het generaal bestuur gemandateerd om criteria voor de apostolische activiteiten en het missionair werk van de congregatie aan te bieden. De discussie tijdens zowel het voorbereidingsproces voor het 25ste generaal kapittel als de canonieke fase heeft voorgesteld dat dergelijke criteria weerspiegelen:
- a. de hoofdonderwerpen van de leer van Paus Franciscus die vervat zijn in *Evangelii gaudium*, *Laudato si'* en *Amoris Laetitia*,
 - b. de criteria die in onze constituties en statuten zijn opgenomen,
 - c. de prioriteiten die recente generale kapittels hebben voorgesteld,
 - d. de “tekenen des tijds” die ons door de Geest in de huidige wereld zijn geopenbaard.

Missionaire prioriteiten

28. **Missionaire prioriteiten** – *degenen tot wie wij zijn gezonden* ofwel de *geprefereerde ontvangers van onze zending* – spelen een fundamentele rol in ons proces van onderscheiding en herstructurering. Duidelijke prioriteiten zullen de missionaire identiteit van de congregatie en van elke gemeenschap en medebroeder verdiepen en sterker maken. Zij zijn fundamenteel voor een vernieuwing en revitalisering van ons hele *apostolische leven* en onze redemptoristische identiteit. Zij bieden ons een basis voor alle apostolische werkzaamheden en voor de opbouw van werkelijk apostolische gemeenschappen, waar oprechte deelname op menselijk en geestelijk niveau plaatsvindt (Const. 21). Duidelijke **missionaire prioriteiten** (*tot wie wij zijn gezonden*) helpen om onze apostolische prioriteiten en werkzaamheden (*wat wij doen*) te verhelderen en worden het kader van elk apostolisch plan en elk plan voor gemeenschapsleven.
29. Eenmaal verhelderd bieden **missionaire prioriteiten** ons criteria voor beslissingen en besluitvorming die alle leden van de redemptoristische familie insluiten. Zij zullen ons helpen te bepalen hoe wij over de diensten door welke wij ons missionaire charisma leven, besluiten. Zij zullen ons van criteria voorzien voor de herstelling van onze congregatie en voor de interne herstructurering die zo nodig is in elke eenheid. Zij zullen ons meer duidelijkheid bieden bij de promotie van de redemptoristische missionaire roeping en de onderscheiding van degenen die zijn geroepen om met ons te dienen, inclusief onze lekenpartners. En zij zullen ons helpen bij de vormgeving van ons proces en de programma's van initiële en voortgezette vorming.
30. De constituties en statuten opnieuw lezend in het licht van het Evangelie, de leer van Paus Franciscus en de "tekenen des tijds", is het generaal bestuur ervan overtuigd dat de keuze van de prio-

riteiten dient te beginnen met een onderscheiding, om degenen te bepalen *tot wie wij vandaag de dag zijn gezonden* (onze **missionaire prioriteiten**). Generaal statuut 09 maakt duidelijk dat het opzoeken van die mensen “die meer spirituele hulp ontberen, in het bijzonder de armen, de machtlozen en de onderdrukten”, voor ons een fundamenteel criterium blijft. Redemptoristen “kunnen nooit doof zijn voor de schreeuw van de armen en de onderdrukten”. Deze voorkeur voor situaties waarin er pastorale behoeften zijn, “samen met de keuze ten gunste van de armen, is precies de reden waarom de congregatie in de Kerk bestaat en is het kenmerk van haar trouw” tot het charisma (Const. 5).

31. Om deze reden spreekt de uitwisseling tussen kardinaal Bergoglio en kardinaal Hummes tijdens het conclaaf in 2013 zo sterk tot het hart van redemptoristen. Toen duidelijk werd dat kardinaal Bergoglio zou worden gekozen om Paus Benedictus XVI op te volgen, omarmde kardinaal Hummes hem en fluisterde “Vergeet de armen niet”. Paus Franciscus heeft uitgelegd dat deze ontmoeting met kardinaal Hummes hem ertoe heeft gebracht de naam “Franciscus” te kiezen, naar de “man van armoede”. Dit aan de in Rome voor het conclaaf bijeengekomen vertegenwoordigers van de media uitleggend, zei Franciscus vervolgens: “Hoe graag zou ik een Kerk willen die arm is en er voor de armen is!” Deze boodschap stond in het middelpunt van zijn pontificaat. Zij staat ook in het middelpunt van ons missionaire charisma en onze roeping.

32. In de generale statuten 09-15 heeft de congregatie de *algemene* criteria vastgelegd voor het bepalen van degenen tot wie wij door de Verlosser zijn gezonden. Voor deze *Communicanda* is ons engagement voor de meest verlatenen en in het bijzonder de materieel armen (Const. 1) fundamenteel. Evenzo is het belangrijk om op de uitspraken van generale kapittels te letten die bijzondere aandacht besteed hebben aan:

- a. de materieel armen,
- b. jongeren en jongvolwassenen,
- c. migranten en degenen die door de massale volksverhuizingen geraakt worden, inclusief degenen die achtergelaten zijn,
- d. slachtoffers van mensenhandel,
- e. slachtoffers van geweld, racisme en intolerantie,
- f. degenen die buitengesloten zijn, aan de randen van de maatschappij en vaak aan de randen van de Kerk,
- g. Afrika en Madagaskar.

Apostolische prioriteiten

33. Als wij eenmaal de missionaire prioriteiten verhelderd hebben die de mensen bepalen tot wie wij zijn gezonden, kunnen wij vervolgens onze **apostolische prioriteiten** bepalen die ons in staat stellen concrete keuzes te maken met betrekking tot het missionaire werk en apostolische werkzaamheden die wij degenen tot wie wij gezonden zijn, aanbieden. Onze **apostolische prioriteiten** bieden ons criteria voor het maken van keuzes met betrekking tot onze specifieke en concrete diensten – *wat wij aanbieden* aan degenen tot wie wij zijn gezonden *en hoe wij hen bereiken*, evenals maatstaven voor een beoordeling van de effectiviteit van onze dienst.
34. Het 19de generaal kapittel (1979) heeft de uitdrukkelijke verkondiging van het Woord als een apostolische prioriteit van de congregatie vastgesteld. De redemptoristische traditie van volksmissies evenals de buitengewone prediking bij onze heiligdommen en in onze retraitehuizen zijn diensten waardoor deze apostolische prioriteit uitgevoerd wordt. Het is belangrijk zich eraan te herinneren dat de generale kapittels dit als een privilegieerde manier van het evangeliseren van de verlatenen en in het bijzonder de armen heeft opgevat. Deze apostolische prioriteit moet al-

tijd worden geëvalueerd door de bril van degenen tot wie wij gezonden zijn en tot wie ons preken is gericht.

35. Het 20ste generaal kapittel (1985) herinnerde redemptoristen-missionarissen eraan dat nabijheid aan en solidariteit met degenen tot wie wij zijn gezonden, een constitutief element van onze dienst van evangelisatie is. Zij worden met ons “gesprekspartners” (“dialoogpartners”) in de dienst van evangelisatie. Op deze manier worden redemptoristen-missionarissen zelf geëvangeliiseerd door degenen tot wie wij gezonden zijn – *“Om de armen te evangeliseren en door hen te worden geëvangeliiseerd”*. Het 25ste generaal kapittel benadrukte deze dimensie opnieuw en riep ons op oplettend naar de “verwonde wereld” te luisteren. Dit “luisteren” en “geëvangeliiseerd worden” moeten een constitutieve dimensie van al onze apostolische prioriteiten zijn.
36. Zowel het 24ste als het 25ste generaal kapittel heeft evenzo onze traditie van moraaltheologie als prioriteit aangewezen, in de geest van St. Alfonsus, die onze zending tot de verlatenen en de armen dient. In deze zin moet moraaltheologie tot onze apostolische prioriteiten behoren die bepalen hoe wij degenen dienen tot wie wij zijn gezonden. Deze traditie, in het bijzonder in de vorming van het geweten, is vandaag de dag even relevant als in het verleden. Het algemene welzijn, sociale verantwoordelijkheid en solidariteit zijn morele belangen die in redemptoristen-missionarissen meeklinken. Deze belangen zijn ook duidelijk naar voren gebracht in de boodschap en leer van Paus Franciscus.
37. Dit proces van onderscheiding zal ons helpen om onze resources en energie te focussen en om onze missionaire identiteit sterker te maken. Zoals elke conferentie aan dit proces moet deelnemen, moet deze onderscheiding ook in iedere (v)provincie, regio, missie en inderdaad ook in iedere lokale gemeenschap worden uitgevoerd. Deze onderscheiding zal onze besluitvorming leiden,

wanneer wij bepalen welke diensten wij sterker moeten maken en welke diensten moeten worden losgelaten. Deze criteria zullen ook onze beslissingen aangaande nieuwe initiatieven leiden, zowel in de conferenties als in de eenheden. Omdat dit een proces van onderscheiding is, moet het door de Geest van de Verlosser geleid zijn, die ons heden blijft roepen en naar de missie blijft zenden.

Wees sterk door de genade van Christus Jezus. En wat u van mij in het bijzijn van vele getuigen hebt gehoord, geef dat door aan betrouwbare mensen, bekwaam om op hun beurt anderen te onderrichten. (2 Tim. 2,1)

Fundamentele prioriteiten: wezenlijk om de zending te ondersteunen en uit te voeren: gedeelde zending, vorming, gemeenschap, leiding, leiderschap en beheer

38. Hoewel zij niet het voornaamste aandachtsveld van deze *Comunicanda* zijn, is het van belang om kort in te gaan op andere fundamentele prioriteiten die wezenlijk zijn voor een effectieve vervulling van onze zending vandaag de dag.

39. Het is zeer belangrijk in gedachte te houden dat **missionaire en apostolische prioriteiten** niet de enige prioriteiten zijn voor de congregatie. Om onze missie in de wereld van vandaag te ondersteunen en voort te zetten is het van wezenlijk belang dat in iedere eenheid en in iedere gemeenschap met leken gedeelde zending en de bevordering van onze missionaire roeping prioriteiten zijn. Evenzo is van fundamenteel belang dat wij de nodige resources hebben, menselijk en financieel, evenals de structuren om te garanderen dat wij de missie niet alleen kunnen volbrengen, maar haar ook kunnen voortzetten. Deze ***fundamentele prioriteiten*** moeten deel uitmaken van elk apostolisch plan.

Gedeelde zending met leken

40. Met leken (mannen en vrouwen) gedeelde zending is wezenlijk voor de zending en de apostolische planning van de congregatie vandaag. Echter, het is als zodanig geen “apostolische prioriteit”, maar meer een middel om onze apostolische prioriteiten effectiever uit te voeren. Sinds het 21ste generaal kapittel (1991) heeft de Congregatie van de Allerheiligste Verlosser officieel het belang van echte, op partnerschap gebaseerde samenwerking met leken in de zending erkend. Dit kapittel heeft de categorie van “lekenmissionaris van de Allerheiligste Verlosser” ingesteld als één van de formele manieren van associatie tussen de congregatie en lekenmedewerkers.
41. In *Communicanda 4* (1995) heeft p. Lasso Algemene richtlijnen voor samenwerking met leken evenals Algemene normen voor de lekenmissionarissen van de Allerheiligste Verlosser gepubliceerd. Op basis van deze richtlijnen en normen en aangemoedigd door navolgende documenten is de redemptoristische familie doorgegaan met het ontwikkelen van onze gedeelde zending tot de verlatenen en de armen.
42. Het 25ste generaal kapittel heeft deze richting bevestigd en het generaal bestuur en elke conferentie opgedragen om onze met leken gedeelde zending verder in al onze apostolische planning te integreren. Het generaal bestuur bevestigt dat dit nu een fundamentele prioriteit voor de congregatie is die elke conferentie en elke eenheid moet omarmen en aanmoedigen. Het generaal secretariaat voor evangelisatie, in nauwe samenwerking met de commissies voor met leken gedeelde zending zowel op generaal als op conferentieniveau zullen verdere handreikingen en beмоediging aanbieden hoe deze prioriteit vollediger in onze apostolische planning kan worden geïntegreerd.

Roeping en vorming van missionarissen

43. Het 25ste generaal kapittel eiste dat de bevordering van de roeping tot redemptorist-missionaris een prioriteit in de apostolische planning van alle eenheden en elke lokale gemeenschap is (Besluit 29). Bij de promotie van onze missionaire roeping moet bijzondere aandacht worden besteed aan de promotie van de roeping van de redemptoristenbroeder. In de canonieke fase in Pattaya werd ook duidelijk dat deze promotie mede de promotie van de roeping van lekenpartners voor met de congregatie gedeelde zending moest inhouden (Besluit 11).

44. Wij kunnen geen geldig apostolisch en herstructureringsplan voorbereiden om onze missionaire prioriteiten te implementeren en onze prioritaire diensten uit te voeren zonder onze missionaire roeping op alle niveaus te promoten. En natuurlijk vereist dit dat wij ons ook bezig houden zowel met initiële als met voortgezette vorming voor de zending (Besluiten 30 tot 36). Bevordering van onze missionaire roeping vereist ook programma's voor initiële en voortgezette vorming die alle redemptoristen-missionarissen en lekenpartners voorbereidt op de zending tot degenen tot wie wij zijn geroepen. De prioriteit van deze dienst werd door het 25ste generaal kapittel duidelijk bevestigd (Besluiten 30, 31, 11).

45. Deze **fundamentele prioriteit** zal een voorname focus zijn van het generaal secretariaat voor de vorming, in samenwerking met het bureau en de commissie voor met onze lekenpartners gedeelde zending. Hoewel zij in deze *Communicanda* niet uitvoerig kan worden behandeld, moet zij een focus van de vernieuwing en revitalisering van onze congregatie blijven.

Apostolisch gemeenschapsleven gewijd aan Christus de Verlosser

46. Een andere ***fundamentele prioriteit*** in onze apostolische planning is voor ons ons leven in apostolische gemeenschap. Redemptorisch gemeenschapsleven en onze toewijding tot de Verlosser zijn belangrijke aangelegenheden voor de gehele congregatie en hebben tot veel discussie geleid op het 25ste generaal kapittel. Hoewel het kapittel niet veel besluiten heeft genomen over dit belangrijke aandachtsveld is het in zowel de boodschap als in de besluiten 20-21 weerspiegeld. Het is niet langer mogelijk authentieke apostolische gemeenschap bij wet te regelen. Echter, vernieuwing van ons gemeenschapsleven is van fundamenteel belang voor de revitalisering van ons apostolische leven.
47. Ons apostolisch en herstructureringsplan vergt dat deze aangelegenheden door de conferentie en in elke lokale gemeenschap, (v)provincie en regio worden opgepakt. Minstens moet het apostolisch en herstructureringsplan aandacht besteden aan de behoefte om te voorzien in adequaat personeel en adequate structuren voor een gezond gemeenschapsleven.
48. Trouw aan ons charisma en de centrale rol in de constituties van de aan Christus de Verlosser toegewijde apostolische gemeenschap (Const. 21, 22) realiseren wij ons dat de getuigenis van ons gemeenschapsleven (Const. 7-11) een kernpunt van onze verkondiging van overvloedige verlossing is. Zoals Paus Paulus VI in *Evangelii nuntiandi* heeft bevestigd:
- "De hedendaagse mens luistert liever naar getuigen dan naar leraren, en als hij luistert naar leraren, dan is dat omdat zij getuigen zijn." De H. Petrus drukte dat goed uit toen hij het voorbeeld beschreef van een kuis en eerzaam leven dat "zonder woorden hen kan overtuigen die nog geloofsgehoorzaamheid weigeren aan het Woord" (1 Pt. 3, 1). Het is dus vóór alles door haar gedrag, door haar leven dat de Kerk de wereld zal*

evangeliseren, dat wil zeggen door haar levensgetuigenis van trouw aan Jezus Christus, van armoede en onthechting, van vrijheid tegenover de machten van deze wereld, in één woord: van heiligheid. (Evangelii Nuntiandi, 41).

49. In de huidige wereld is de getuigenis van ons gemeenschapsleven misschien betekenisvoller dan ooit. Dit vereist de getuigenis van een eenvoudige levensstijl die tegengesteld is aan het excessieve materialisme en de consumptie waarmee wij geconfronteerd zijn, een levensstijl die gevoelig is voor de geschapen wereld die ons is geschonken en waarvoor wij te zorgen gevraagd zijn.
50. Redemptoristische apostolische gemeenschap en de essentiële rol van de gemeenschap bij het aanvaarden en uitvoeren van ons missionaire werk (Const. 21) is een fundamenteel criterium van onze apostolische planning in iedere conferentie. Zoals p. Lasso, generaal overste, in *Communicanda* 11 (1988) schreef: *“De redemptoristische apostolische gemeenschap, waarin wij samen leven en werken, is zelf een deel van de inhoud van onze profetische en bevrijdende verkondiging van Gods Woord aan de verlatenen en in het bijzonder de armen.”*
51. Onze apostolische planning moet ook aandacht besteden aan de huidige realiteit van afname in vele eenheden en conferenties van de congregatie. Redemptoristisch gemeenschapsleven vereist een minimumaantal medebroeders, normaal minstens drie – en men bedenke dat dit een *minimumaantal* is. Ervaring leert dat zelfs drie leden vaak onvoldoende is voor een gezond gemeenschapsleven. In sommige eenheden is het veel moeilijker geworden om dit te realiseren. Om daadwerkelijk effectief te zijn, moet ieder apostolisch plan serieus kijken naar de noodzaak van herverdeling van personeel over de grenzen van onze (v)provincies en regio's heen, evenals over de grenzen van onze conferenties

heen. Deze herverdeling zal een zorgvuldige voorbereiding van internationale en interculturele gemeenschappen vergen.

52. Zoals het generaal kapittel duidelijk heeft uitgesproken, moeten deze herverdeling en omvorming onze missionaire presentie tot voordeel strekken, in het bijzonder nieuwe missionaire initiatieven insluitend, en niet ten dienste staan van het behoud van oude structuren en huizen, waarvan sommige vandaag de dag niet meer effectief zijn voor zending. Tegelijkertijd moet elk apostolisch plan rekening houden met de zorg voor onze oudere en zieke medebroeders.
53. Op grond van hun missionaire professie behoren onze oudere en zieke medebroeders integraal tot onze apostolische gemeenschap en ons missionaire werk (Const. 55). Zoals p. Tobin, generaal overste, ons in herinnering riep in *Communicanda* 3, nr. 4, (2000): “de diepere uitdaging voor oudere redemptoristen is niet hoe met gezondheidsproblemen om te gaan, maar veeleer hoe hun religieuze toewijding te leven, vooral als zij gedwongen zijn om hun gewone pastorale activiteiten te beperken of, soms, op te geven. In deze levensfase kan het herdefiniëren of omvormen van de eigen identiteit als een missionaris het zelfrespect bedreigen.”

Bestuur, leiderschap en beheer

54. De zending van de congregatie kan evenmin worden voortgezet zonder goed bestuur, leiderschap en verantwoord beheer van onze resources zo dat deze dienstbaar zijn aan ons apostolisch plan en ter herstructurering als congregatie, als conferenties en in iedere eenheid. Dit is in het bijzonder belangrijk in een periode van afname. Zoals in de besluiten van het 25ste generaal kapittel is weergegeven zullen het generaal bestuur, de conferenties en de oversten van de (v)provincies in de loop van het sexennium ook aandacht besteden aan deze bijzondere aandachtsvelden.

Deel III: **CRITERIA**

Criteria voor het apostolisch en herstructureringsplan van de conferenties

55. Om het apostolisch leven van de congregatie te revitaliseren en onze huidige missionaire identiteit te verdiepen, heeft het 25ste generaal kapittel het generaal bestuur opgedragen het herstructureringsproces met al zijn implicaties voort te zetten, geleid door de uitgangspunten voor herstructurering en missionaire solidariteit (Besluiten 1, 2, 3). Het generaal bestuur kreeg de opdracht criteria te formuleren op basis waarvan iedere conferentie een **apostolisch plan** ter implementatie zal uitwerken (Besluiten 5, 6). Ter uitvoering van deze opdracht van het generaal kapittel heeft het generaal bestuur iedere conferentie opgedragen een speciale commissie in te stellen die bij deze opgave zal helpen. Met het oog hierop biedt het generaal bestuur de volgende criteria en het volgende proces aan ter ondersteuning van deze commissies en de hele congregatie bij deze cruciale taak.

Criteria voor missionaire prioriteiten: TOT WIE ZIJN WIJ GEZONDEN?

56. Zoals boven in deze *Communicanda* is gezegd (zie paragraaf 23), geven **missionaire prioriteiten** antwoord op de vraag: *Tot wie zijn wij gezonden?* Zij bepalen de “te evangeliseren mensen” (GS, art. 1). In de volgende paragrafen zullen wij de voornaamste bronnen uit onze redemptoristische traditie bekijken om degenen te bepalen tot wie wij door de Verlosser gezonden zijn.

57. In het visioen van onze stichter, St. Alfonsus, geworteld, zijn deze **missionaire prioriteiten** reeds in onze **constituties** (cf. 3-6) en **statuten** (009-015) genoemd. Vanzelfsprekend verdienen deze teksten onze zorgvuldige aandacht, zodra de congregatie met dit proces begint. Iedere medebroeder zou deze fundamentele tek-

sten opnieuw moeten lezen en overdenken. Het is duidelijk dat het hoofdcriterium onze roeping is om de armen en de verlatenen op te zoeken (GS 009). Dit is het ware kenmerk van onze trouw aan ons charisma (Const. 5), dat ons leidt tot “de bevrijding en verlossing van de gehele menselijke persoon ... en een fundamenteel recht op gerechtigheid en vrijheid promoot.”

58. Sinds de vernieuwing van onze constituties en statuten die is opgedragen door het Tweede Vaticaans Concilie, hebben **generale kapittels** consistent bepaalde groepen genoemd die als “prioriteiten” voor onze missionaire werkzaamheden aangewezen werden:
- a. de materieel armen,
 - b. jongeren en jongvolwassenen,
 - c. migranten en degenen die door de massale volksverhuizingen geraakt worden, inclusief degenen die achtergelaten zijn,
 - d. slachtoffers van mensenhandel,
 - e. slachtoffers van geweld, racisme en intolerantie,
 - f. degenen die buitengesloten zijn, aan de randen van de maatschappij en vaak aan de randen van de Kerk,
 - g. Afrika en Madagaskar.
59. Deze uitspraken van generale kapittels brengen enkele groepen voor het voetlicht die vandaag de dag een grotere behoefte hebben aan onze zending tot evangelisatie. En zij bieden ons op dit moment van onze geschiedenis belangrijke criteria als de congregatie en iedere conferentie haar **missionaire prioriteiten** bepaalt.
60. Tegelijkertijd roepen onze constituties en de generale kapittels ons op de “**tekenen des tijds**” te onderscheiden en oplettend, geleid door de heilige Geest, te luisteren naar de schreeuw van de wereld. Met name het 25ste generaal kapittel daagt ons uit onze solidariteit te intensiveren met de “verwonde wereld” waarin wij vandaag de dag ondergedompeld zijn.

61. Trouw aan ons charisma moet elke generatie de ***missionaire prioriteiten*** onderscheiden op die wij te antwoorden zijn geroepen, zorgvuldig lettend op de criteria die de constituties en statuten, de generale kapittels en de “tekenen des tijds” aanreiken. Op deze wijze zal onze zending gestalte krijgen in solidariteit met de verwonde wereld waarin wij, in iedere conferentie, te dienen geroepen zijn.

Criteria voor *apostolische prioriteiten*: OM WAT TE DOEN ZIJN WIJ GEZONDEN? HOE DOEN WIJ HET?

62. Onze **apostolische prioriteiten** zullen het proces tot het **apostolisch en herstructureringsplan** leiden door te antwoorden op de vragen: Om wat te doen zijn wij vandaag gezonden? Hoe doen wij dat hier en nu effectief? Wij kunnen niet op elke nood reageren, en wij zijn niet geroepen om elke mogelijke dienst te vervullen. Wij moeten keuzes maken en beslissingen nemen. De criteria voor deze keuzes zijn aan de ons reeds heel goed bekende bronnen ontleend.

63. Om te beginnen kijken wij opnieuw naar onze **constituties** (cf. 7-17a) en **statuten** (cf. 016-024). Het fundamentele criterium dat ons is aangeboden om ons te helpen bij het bepalen van onze ***apostolische prioriteiten***, is nabijheid aan de mensen tot wie wij zijn gezonden, een levende getuigenis worden door leven en liefdadigheid, zodat de Heer de deur kan openen voor expliciete en effectieve prediking van het Evangelie. Wij zijn gezegend met de dienst van verzoening en het sterker maken en ontwikkelen van eucharistische gemeenschappen. Deze criteria moeten effectief worden in nieuwe initiatieven, volksmissies, parochies, geestelijke oefeningen en retraites, het promoten van rechtvaardigheid en menselijke vooruitgang, communicaties, moraaltheologie en iedere dienst die ons toevertrouwd wordt, zodat die daadwerkelijk missionair wordt.

64. De meer recente **generale kapittels** hebben ons eveneens belangrijke aanwijzingen gegeven om onze criteria voor het kiezen van onze apostolische prioriteiten te leiden. Onder andere hebben zij ons deze criteria voor ons missionaire werk aangereikt:
- buitengewone en expliciete verkondiging van het Woord,
 - heilighdommen en kerken als oorden van onthaal en ontmoeting,
 - moraaltheologie en gewetensvorming,
 - volledig en gelijkwaardig partnerschap met leken (mannen en vrouwen),
 - communicaties en media,
 - sociaal dienstwerk en menselijke ontwikkeling,
 - gerechtigheid, vrede en heelheid van de schepping,
 - redemptoristisch jongeren- en roepingenpastoraal.
65. Hoewel het op het eerste gezicht er op zou kunnen lijken dat wij met deze criteria elke dienst waaraan wij verbonden zijn, zouden kunnen rechtvaardigen of beredeneren, is het van belang dat wij ze als geheel toepassen – in de geest van het Evangelie en de constituties en steeds degenen in gedachte houdend tot wie wij zijn gezonden. ***Apostolische prioriteiten*** moeten onze ***missionaire prioriteiten*** dienen, hen tot wie wij zijn gezonden.
66. Nogmaals, onderscheiding van de “**tekenen des tijds**” is van wezenlijk belang voor de bepaling van onze ***apostolische prioriteiten***. In een verwonde wereld die steeds meer gepolariseerd en verdeelder lijkt te worden, heeft onze congregatie een dringende oproep tot solidariteit waargenomen. Vandaag misschien meer dan ooit zijn wij geroepen tot meer solidariteit ten dienste van de zending. Deze oproep vereist solidariteit tussen onszelf als een wereldwijde congregatie, en het daagt ons ook uit tot een intensievere en meer omvattende solidariteit met de verlatenen en de armen. We hebben ook het verschil gezien dat een dergelijke so-

lidariteit bewerkstelligt, als zij integer en transparant wordt geleefd.

Criteria voor het opstellen van het *apostolisch plan*: WAAR EN HOE WIJDEN WIJ ONS AAN EEN DIENST?

67. Het 25ste generaal kapittel heeft beslist dat het generaal bestuur het proces van apostolische planning zou initiëren door criteria voor onze missie in de huidige wereld aan te bieden. Het generaal bestuur zou dan de conferenties stimuleren om hun ***apostolisch plan*** met gebruikmaking van deze criteria te schrijven, daarbij acht slaande op de verwonde wereld waarin zij leven. Dit ***apostolisch plan*** zal dan in iedere conferentie geïmplementeerd worden, met implicaties voor iedere (v)provincie, regio, missie en lokale gemeenschap. Nogmaals, het is belangrijk om terug te gaan naar de bronnen om de wezenlijke elementen van het planproces te begrijpen.
68. Onze **constituties** (cf. 17, 18, 19) en **generale statuten** (cf. 025) bieden ons duidelijke aanwijzingen hoe dit planproces en de implementatie dienen te worden doorlopen. Ten eerste betekent medeverantwoordelijkheid dat beslissingen gezamenlijk moeten worden genomen, in assemblees en kapitels, en geleid door het generaal bestuur. Regelmatige evaluatie is belangrijk. Samenwerking met de universele en de lokale Kerk en hun pastorale programma's moet in acht worden genomen. Onze constituties en statuten benadrukken dat onze apostolische planning niet de taak van individuele medebroeders is. Zij wordt door de gemeenschap als "één missionair lichaam" uitgevoerd. Dit proces moet de conferentie, de eenheid en de lokale gemeenschap betreffen die samenwerken in wederzijdse aanvulling en medewerking. Ook zullen regelmatige assemblees en andere bijeenkomsten het proces helpend ondersteunen en garanderen dat het inderdaad de onderscheiding door de gemeenschap vaststelt.

69. Wij kunnen de oproep van de Geest tot gemeenschappelijke onderscheiding ook in de besluiten van recente **generale kapittels** horen. In 1979 heeft het 19de generaal kapittel beslist dat iedere (v)provincie haar **apostolische prioriteiten** op kapittels en in assemblees zou vaststellen en deze dan aan het generaal bestuur ter goedkeuring zou voorleggen. In 1997 heeft het 22de generaal kapittel de opdracht gegeven dat elke lokale gemeenschap een **plan voor het gemeenschapsleven** (PGL) zou opstellen dat ook het pastoraal plan voor die gemeenschap zou omvatten. In 2009 heeft het 24ste generaal kapittel de congregatie in vijf conferenties geherstructureerd voor “ruimere missionaire onderscheiding”, en elke eenheid werd dringend opgeroepen haar apostolische prioriteiten te evalueren in het licht van de apostolische prioriteiten van de conferentie. In 2016 heeft het 25ste generaal kapittel beslist dat iedere conferentie een **apostolisch plan** zou uitwerken, gebaseerd op basis van de criteria die door het generaal bestuur worden aangeboden (Besluit 5), met een bijzondere toepassing in de conferenties van Europa en Noord-Amerika (Besluit 6).
70. Het voornaamste criterium dat de recente generale kapittels hebben aangereikt, is gezamenlijke onderscheiding als één missionair lichaam, aangemoedigd door het generaal bestuur en gecoördineerd door de conferenties en de coördinatoren. Een belangrijk deel van deze gezamenlijke onderscheiding is zorgvuldige aandacht voor onze werkelijke situatie in de congregatie: de “**tekenen des tijds**” lezen. Het generaal bestuur gelooft dat het *Werkdocument* en het *Rapport van de generaal overste voor het 25ste generaal kapittel* waardevolle informatie en reflectie op de actuele situatie van de congregatie vandaag bieden.

Criteria voor het proces van herstructurering en herschikking van de congregatie

71. Om effectief te antwoorden op de uitdaging van het formuleren van criteria die bij het ontwikkelen en implementeren van het **apostolisch plan** van iedere conferentie helpen, is het noodzakelijk criteria op te nemen voor het voortzetten van **het proces van herstructurering voor zending** zoals dat door het 25ste generaal kapittel is opgedragen. Dit zal de reorganisatie en omvorming van de eenheden en conferenties van de congregatie omvatten en vereist ook interconferentiële dialoog.

72. Het is belangrijk nogmaals te benadrukken dat **het herstructureeringsproces er voor de zending is**, om onze missionaire identiteit opnieuw te doen ontwaken en sterker te maken en om in de gehele congregatie een grotere missionaire beschikbaarheid te voorschijn te roepen. Ons doel is het onze provincies sterker te maken en structuren aan te bieden ten behoeve van meer vrijheid en beweeglijkheid in de dienst van onze zending tot de verlatenen en de armen. Wij streven er niet naar bestaande structuren of huizen te houden of te onderhouden die niet meer effectief aan onze missionaire roeping beantwoorden. Zolas Besluit 1.2 van het 24ste generaal kapittel ons in herinnering roept, “kan niet elke apostolische inspanning, ongeacht hoe lovenswaardig zij op zich is, worden beschouwd als een uitdrukking van onze missionaire [*of apostolische*] prioriteiten. (cf. Const. 13-17)” Terwijl een dergelijke herstructurering en omvorming een gevoel van angst of onzekerheid kunnen oproepen bij sommigen van ons, is het tegelijkertijd zowel uitdagend en opwindend, voorzover het ons missionair dynamisme revitaliseert en nieuwe mogelijkheden opent.

73. Aanvullend op de criteria die wij in de constituties en statuten vinden en in de prioriteit die eerdere generale kapittels aan dit proces hebben gegeven, hebben het 24ste en het 25ste generaal kapittel ons duidelijke criteria en leidende principes gegeven. Deze verdienen onze aandacht en reflectie in gebed als individuen en gemeenschappen. Zij zijn opnieuw verwoord in de *Besluiten van de Slotdocumenten van het 25ste generaal kapittel, fase II, november 2016* (Besluiten 1 – 6).
74. Onder andere houden deze criteria voor herstructurering in:
- a. de uitgangspunten voor herstructurering en missionaire solidariteit (Besluit 2, 25ste generaal kapittel),
 - b. betrokkenheid van alle eenheden, omwille van de zending (Besluit 1, 25ste generaal kapittel),
 - c. scheppen van sterkere en beweeglijkere provincies, viceprovincies, regio's en missies die de apostolische prioriteiten effectiever kunnen implementeren,
 - d. de criteria die zijn verwoord in GS 088, betreffende het minimumaantal medebroeders en gemeenschappen evenals financiële duurzaamheid,
 - e. missionair dynamisme en vrijheid die resulteren in "missionaire beschikbaarheid" (Const. 14-15),
 - f. scheppen van apostolische gemeenschappen die intercultureel zijn en voorbereid zijn om de apostolische prioriteiten en het apostolisch plan evenals het plan voor het gemeenschapsleven te implementeren,
 - g. "gemeenschappelijke vorming" die de besluiten inzake vorming van het generaal bestuur implementeert (10 april 2015),
 - h. bevordering van missionaire roepingen, inclusief lekenmissionarissen en geassocieerden,
 - i. vereisten voor vorming voor zending (Besluit 30, 25ste GK),
 - j. voorbereiding van voldoende en geschikte vormingsleiders,

- k. echte samenwerking met lekenpartners in de missie als actieve medewerkers en deelnemers aan het apostolische leven van de congregatie (Besluit, 60a, 21ste generaal kapittel; Besluit 11, 25ste generaal kapittel),
- l. effectief leiderschap en beheer.

Deel IV: COMMISSIE VAN DE CONFERENTIE VOOR HET APOSTOLISCH EN HERSTRUCTURERINGSPLAN

75. Bovenstaande criteria – voor missionaire prioriteiten, apostolische prioriteiten, apostolisch plan, herstructureringsplan – zullen het navolgende proces dienen waarin het apostolisch en herstructureringsplan voor iedere conferentie wordt uitgewerkt.
76. Om bij het proces van het uitwerken van **het apostolisch en herstructureringsplan** voor iedere conferentie te helpen, heeft het generaal bestuur de benoeming van een speciale commissie voor dit doel opgedragen. Deze zal zijn samengesteld uit de coördinator van de conferentie en de consultor(en) van de conferentie met minstens twee leden die door de vergadering van de conferentie in 2017 zijn voorgesteld en benoemd door de coördinator van de conferentie en zijn raad.
77. Deze commissies zijn in iedere conferentie met hun werkzaamheden na de derde fase van het 25ste generaal kapittel en de vergadering van de conferentie begonnen. Iedere commissie zal een voorstel voor de **missionaire** en **apostolische prioriteiten** van de conferentie voorbereiden dat aan de vergadering van haar conferentie in 2018 zal worden voorgesteld. Om dit voorstel voor te bereiden, zal iedere commissie een zorgvuldige analyse van de “verwonde wereld” van de conferentie maken. Om deze analyse te leiden, zal de commissie de in deze *Communicanda* voorgestelde criteria hanteren.
78. Iedere commissie zal ook een voorstel voor herstructurering en herschikking van de eenheden van de conferentie en van de conferentie zelf voorbereiden dat eveneens aan de vergadering van de conferentie in 2018 zal worden voorgelegd. Om dit voorstel voor te bereiden, zal zij een analyse maken van de situatie en het

missionaire dynamisme van iedere eenheid in de conferentie. Deze analyse vereist de medewerking van de eenheden en zal van de in deze *Communicanda* aangereikte criteria voor herstructurering gebruik maken.

79. Tijdens iedere vergadering van de conferentie in 2018 zullen deze voorstellen worden bediscussieerd en herzien. Zij zullen dan de basis worden voor de voorbereiding van het concept van het ***apostolisch en herstructureringsplan*** dat tijdens de midsexenni-umbijeenkomst van de conferentie in 2019 zal worden voorgelegd. In deze vergadering zal de conferentie het plan bediscussieren, herzien en vaststellen. Het zal dan ter goedkeuring aan het generaal bestuur worden voorgelegd. Mits goedgekeurd, zal het generaal bestuur met de implementatie in de conferentie beginnen, in afspraak met de coördinator van de conferentie and de eenheden van de conferentie.
80. Aangezien wij één congregatie zijn en één missionair lichaam, beseft het generaal bestuur dat deze plannen ook interconferentieel netwerken zullen betekenen. De generale consultoren en de coördinatoren zullen garanderen dat dit netwerken plaatsvindt en, indien nodig, het samenkomen van alle commissies van de conferenties voor nadere reflectie, discussie en planning faciliteren.

Ten slotte: **ALS ÉÉN MISSIONAIR LICHAAM DE TOEKOMST MET HOOP OMARMEN**

“Als apostolische en ware zonen van Sint Alfonsus volgen redemptoristen Christus de Verlosser met van vreugde vervulde harten, zichzelf verloochenend en altijd gereed om te doen wat nodig is, zij delen in het mysterie van Christus en verkondigen het in evangelische eenvoud van leven en spreken, opdat zij mensen overvloedige verlossing mogen brengen.” (Const. 20)

81. Het 25ste generaal kapittel erkende dat de congregatie en de gehele redemptoristische familie zich in een kritiek moment van haar missionaire roeping bevindt. Geconfronteerd met de uitdagingen van evangelisatie in de huidige tijd en zich volledig bewust van onze beperkte resources roept God ons om met moed en hoop te getuigen van Jezus de Verlosser in onze verwonde wereld – en om dit **samen** te doen, met een vernieuwde geest van gemeenschap en solidariteit. Daarom gaf het generaal kapittel ons dit inspirerende en energie gevende thema: **Getuigen van de Verlosser: solidair voor zending naar een verwonde wereld**. Dat wij in dit thema de roep van God mogen horen om vandaag ons *apostolische leven* te vernieuwen en te revitaliseren!

82. Echter, het generaal kapittel wilde het gevaar vermijden dat ons thema slechts woorden zou blijven. Het heeft ons ook opgedragen om met heel concrete acties te antwoorden. Iedere conferentie moet een apostolisch plan opstellen, gebaseerd op duidelijke missionaire en apostolische prioriteiten, en doorgaan met het proces van herstructurering omwille van deze zending. Het generaal bestuur, in samenwerking met de derde fase van het generaal kapittel, heeft bepaald dat dit apostolisch en herstructureringsplan wordt ontwikkeld en ter vaststelling wordt voorgelegd tijdens de midsexenniumbijeenkomsten. Op deze wijze zal

iedere conferentie in staat zijn om in 2019 met de implementatie van dit plan te beginnen.

83. Wij erkennen dat het beangstigend kan zijn om dit proces helemaal in te gaan zonder reeds alle implicaties te kennen. Het lijkt echter duidelijk dat God ons uit onze comfortzones en onze huidige werkelijkheid roept om een toekomst binnen te treden die nog niet duidelijk is. Dit vraagt om een nieuwe missionaire beschikbaarheid in de congregatie en in iedere medebroeder en lokale gemeenschap. Het vereist een vernieuwde solidariteit met de verlatenen en de armen van onze verwonde wereld. Het daagt ons uit tot een nieuwe gemeenschap met de “verwonde wereld” zelf, oplettend luisterend naar de schreeuw van de aarde, ons gemeenschappelijk thuis (zie *Laudato si'*). Op zo vele wijzen maken ons de “tekenen des tijds” duidelijk dat God werkzaam en levend onder ons is, onze harten aanwakkert om deze visie te omarmen en om samen aan deze reis te beginnen – medebroeders en lekenmissionarissen, zusters en geassocieerden en allen die ons missionaire charisma delen.

84. Deze *Communicanda* biedt criteria aan om ons te leiden op onze gezamenlijke reis. Echter, het generaal bestuur beseft dat dit ons onderweg niet voor fouten, omwegen en misschien zelfs een paar doodlopende wegen bewaart. Dit was ook de ervaring van St. Alfonsus, van St. Clemens en van zo vele anderen. Zoals zij zullen wij van onze ervaringen leren. Als één missionair lichaam zijn wij een proces van onderscheiding begonnen, geleid door de heilige Geest in het oplettend luisteren naar de verwonde wereld en naar elkaar. De heilige Geest roept ons heden om onze comfortzones, plannen en projecten te verlaten, opdat wij Gods plan verwelkomen dat zich reeds in ons roert. Zoals Maria, onze Altijdurende Bijstand, mogen wij antwoorden: “Wij zijn getuigen van de Verlosser. Moge dit in ons geschieden naar uw Woord.”

Als wij dit Woord met hoop omarmen, zullen wij nieuw en overvloedig leven ontdekken.

85. Moge God, die ons heeft geroepen om de Verlosser na te volgen, ons leiden met de kracht en de genade van de heilige Geest. Dat St. Alfonsus en al onze heiligen, martelaren en zalige medebroeders ons mogen begeleiden op de reis en zij ons inspireren door hun voorbeeld en gebed. Ik bied u deze reflecties aan namens het generaal bestuur. Laat ons voor elkaar blijven bidden en tezamen blijven gaan!

Uw broeder in de Verlosser,

Michael Brehl, C.Ss.R.
generaal overste

9 november 2017

Stichtingsdag van de congregatie

(vertaling: C. Peters)

Congregatie van de
Allerheiligste Verlosser